

ת"פ 12836/01/14 - המאשימה: מדינת ישראל נגד הנאשם: אורן אברהם

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 12836-01-14 מדינת ישראל נ' אברהם

בפני כב' השופט אור אדם, סגן נשיאה
המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רחל חג'ג' מלשכת תביעות לכיש
נגד
הנאשם: אורן אברהם ע"י ב"כ עו"ד יורם סגי-זקס

החלטה

רקע כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ואיומים, בקשר לאירוע מיום 10.7.13 בתחנת המשטרה בקריית גת במהלכו, לפי הטענה, ניסה לקחת מוצגים שנתפסו במסגרת חשד לגניבת עתיקות ואיים על שוטר.
2. בפתח הדיון העלה הסניגור טענה מקדמית, לפיה יש להורות על ביטול האישום מחמת הגנה מן הצדק. נטען כי הנאשם טען עוד בחקירתו במשטרה כי הוכה על ידי השוטר, תלונתו הועברה למח"ש אולם נסגרה מחוסר עניין לציבור. ההגנה טענה, כי התנהלות המדינה לפיה החקירה ותלונת הנאשם כי הוכה על ידי שוטרים נסגרה בשל חוסר עניין לציבור, ואילו תלונת השוטר כנגד האזרח, נחקרה כדבעי והוגש כתב אישום - היא בגדר התנהלות בלתי סבירה המחייבת ביטול האישום מחמת הגנה מן הצדק.
3. לשם בחינת הטענה, יש לעמוד על השתלשלות העניינים בחקירת תלונת הנאשם כנגד השוטרים כדלקמן:
 - א. בחקירת הנאשם במשטרה ביום 27.10.2013, נחקר הנאשם תחת אזהרה בחשד להפרעה לשוטרי, והשיב כי השוטר הוא שהרים עליו יד, דחף אותו ונתן לו "בוקס" בבטן.
 - ב. הודעה זו הועברה למח"ש בהתאם להנחיות המשטרה.
 - ג. ביום 4.11.2013 כשבוע לאחר התלונה, שלחה מח"ש מכתב לנאשם. במכתב שסומן **ת/1** הודיעה מח"ש לנאשם, כי עליו לפנות ולהגיש תלונה מפורטת בפני חוקר מח"ש, בצירוף תיעוד רפואי או כל מסמך רלוונטי אחר. במכתב

פורטו רשימת השלוחות של מח"ש ושעות הפתיחה, לשם הגשת התלונה. בסיפה המכתב הודיעה מח"ש לנאשם במפורש: **"בהעדר תלונה רשמית מפורטת מצידך, לא ניתן יהיה לקיים בירור ראוי של טענותיך, ועל כן, אם לא תיענה למכתבינו זה בתוך 30 יום - יגנז החומר במחלקתנו ללא טיפול נוסף"**. יצוין כבר כאן כי ההגנה טוענת כי הנאשם לא קיבל את המכתב. הכתובת אליה נשלח המכתב היא כתובתו של הנאשם כפי שעולה מההודעה שהועברה למח"ש.

ד. כתב האישום כנגד הנאשם הוגש ביום 7.1.14. בשלב הראשון ייצגה את הנאשם עו"ד מיכל אופיר, אשר פנתה למח"ש.

ה. ביום 24.12.14 השיבה מח"ש לנאשם, עם העתק לסניגורית עו"ד מיכל אופיר, במכתב בו הודיעה לו על סגירת התיק. במכתב שסומן **ת/2** זה נאמר כך: **"הרינו לאשר קבלת תלונתך שבנדון הנוגעת לטענות נגד אנשי משטרה. לאחר שבחנו את תלונתך שבנדון, ולאחר ששקלנו בכובד ראש את הנסיבות הרלוונטיות לתלונה זו, הגענו לכלל מסקנה כי נסיבות העניין אינן מצדיקות חקירה פלילית. נדגיש כי מסקנתנו זו נתקבלה, בין היתר, לאור חלוף הזמן שעבר בין מועד נשוא התלונה ובין מועד הגשת התלונה, בהעדר הסבר סביר לכך. לאור האמור החלטנו שלא לפתוח בחקירה. הנך רשאי לערור על החלטתנו זו בפני היועץ המשפטי לממשלה ואת הערר ניתן להגיש במחלקתנו בתוך 30 יום ממועד קבלת מכתב זה"**. הנאשם טוען שלא קיבל גם מכתב זה שנשלח לאותה כתובת. יודגש שהמכתב נשלח גם לעו"ד מיכל אופיר, מסתמא, לפי הכתובת שפרטה בפניה למח"ש.

ו. אין מחלוקת כי למרות האמור במכתב, לא הוגש ערר כנגד ההחלטה שלא לחקור.

ז. בשלב מאוחר יותר, כאשר הועלתה הטענה המקדמית בפני התביעות, פנתה המאשימה למח"ש על מנת לקבל אישור באשר לסגירת התיק. ביום 15.6.15 הודיעה מזכירת מח"ש ללשכת התביעות כי התיק שבנדון: **"נסגר ללא חקירה משיקולים של עניין ציבורי"**.

4. לאחר שפרטתי את הנסיבות הספציפיות של תלונת הנאשם כנגד השוטרים שנגנזה, נותר לבחון את הטענות המשפטיות.

5. **הגנה מן הצדק** הגנה מן הצדק היא הגנה חדשה שטרם התגבשה כדבעי. סעיף 149 (10) לחסד"פ מורה כי ניתן לבטל כתב אישום בנסיבות בהן: **"הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי**

- עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית". העובדה שהמחוקק הקנה להגנה זו מעמד סטאטוטורי, מעבר לקיומה בהלכה הפסוקה בעבר, מדגישה ביתר שאת את הצורך לבחון אם בנסיבות העניין אכן תחושת הצדק תיפגע מניהול הליך פלילי.
6. בהתאם להלכה הפסוקה יש לבחון את הטענה בשלושה שלבים: ראשית, בחינת עוצמת הפגם שבהתנהלות המאשימה. שנית, איזון בין הערכים הנוגדים, היינו אם בהתחשב בכלל נסיבות העניין והאינטרסים הנוגדים, יש בקיומו של ההליך הפלילי משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. שלישית, בחינת הסעד המידתי הראוי בגין ההפרה (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט (6) 227 (2005)).
7. אין מחלוקת כי מדובר בהגנה חשובה ביותר. ההגנה מקנה לבית המשפט אפשרות לביטול כתב האישום, נוכח טענות בדבר התנהלות בלתי צודקת של רשויות המדינה. אכן, מבחן ההתנהגות השערורייתית והבלתי נסבלת של הרשות לתחולת ההגנה מן הצדק, מבחן שעמד בתוקפו בעבר, רוכך במידת מה. עם זאת הודגש, כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה הליך קיצוני שבית המשפט נזקק לו במקרים חריגים בלבד. יש לבחון את מכלול נסיבות ההליך ולא רק את התנהגות הרשות (בר"ש 2736/11 מדינת ישראל נ' פרלמוטר, (2011)). מכאן שטענה בדבר הגנה מן הצדק, ראוי שתטען במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם התנהלה המדינה באופן חריג המקומם את תחושת הצדק.
8. ברור שככל שמדובר במעשה שערורייתי מקומם וקיצוני יותר של המדינה, כך תהא הנטייה להכריע בבקשה לאלתר, כבר בשלב מקדמי. במקרים אחרים וגבוליים, ראוי לעיתים להכריע בטענה לאחר שכל מסכת הראיות מובאת בפני בית המשפט, ולא למנוע מראש מהצדדים להוכיח בראיות את נסיבות העניין הקונקרטי, אשר יסייעו לבית המשפט לערוך את האיזון הנדרש.
9. אישור שפיטה בעת קיומן של תלונות הדדיות: נגד אזרח בחשד לתקיפת שוטר, ונגד שוטר בחשד להפעלת אלימות כלפי האזרח באותו אירוע - קובעות פקודת המשטרה והנחיות היועמ"ש, כי ראוי לברר תחילה את התלונה נגד השוטר במסגרת המחלקה לחקירות שוטרים.
10. בעניין זה, קובעת הנחיית פרקליט המדינה מספר 2.18 מיום 14.4.2008, כי אם תובע בוחן תיק, בו עולה חשד לעבירה של תקיפת שוטר, ובמהלך בחינה זו מתברר כי האזרח העלה טענה לפיה באירוע נקט כלפיו השוטר באלימות, יוודא התובע כי תלונת האזרח וחומר החקירה יועברו למח"ש. כל עוד לא הוחלט במח"ש על סגירת התיק נגד השוטר, יוקפא הטיפול בתיק נגד האזרח. הוראה זו מקורה בחשיבות שראה היועץ המשפטי בטיפול ראוי באלימות של שוטרים ובהנחייה כי יש לברר קודם לכן את תלונת האזרח נגד השוטרים. במקרה של הגשת כתב אישום תוך מעצר, קובע הנוהל כי תתבצע בחינת החומר במח"ש בנוהל מזורז, וכתב האישום יוגש רק לאחר שמח"ש תמציא "אישור שפיטה".
11. נמצא איפוא, כי לנוכח הנחיית פרקליט המדינה, בכל מקרה בו עולה טענה לגבי אלימות כלפי שוטרים,

שומה להעביר את העניין לבחינה של מח"ש. אין להגיש כתב אישום בעבירה של תקיפת שוטרים, בטרם מתקבל "אישור שפיטה" ממח"ש.

12. ההלכה הפסוקה בהלכת סנדור נדחתה טענה של הגנה מן הצדק, כאשר מדובר היה בסגירת התלונה

נגד השוטרים בעילה של העדר ראיות מספקות, ונקבע אגב אורחא, כי אם העילה היתה העדר עניין ציבורי, מן הראוי היה לשקול אם אין מקום לטענה של הגנה מן הצדק. בעניין פוגל נפסק בנסיבות דומות שבית המשפט איננו משמש כערכאת ערר על החלטת מח"ש, שלא לפתוח בחקירה נגד אנשי המשטרה, הנשענת על משקל הראיות שהיו בפניה (ע"פ (מח' י-ם) 2139/08, **מד"י נ' סנדור רחמים** (2008); ת"פ (של' ת"א) 5157/08 **מד"י נ' מירה פויגל ואח'**, (2008)).

13. מכאן שבית המשפט עיצב אבחנה לפיה אם לאחר בחינת חומר הראיות החליטה מח"ש לסגור את התלונה מהעדר ראיות - אין בכך פגם, אולם אם הוחלט לסגור את התיק מהעדר עניין ציבורי, אז יכולה לקום טענת הגנה מן הצדק.

14. מנגד להלכת סנדור, קיימים פסקי הדין רבים של בתי משפט השלום בהם **נתקבלה** טענת הגנה מן הצדק

בנסיבות של תלונה במח"ש שנסגרה מהעדר עניין ציבורי (ת"פ (חדרה) 1860/07 **מד"י נ' מרסיאנו** (6.2.2008); ת"פ (עכו) 1866/06 **מד"י נ' ניסן** (18.8.2007); ת"פ (שלום חי') 39669-03-10 (20.2.2012); ת"פ (עכו) 16538-04-10 **מד"י נ' חווארי** (11.11.2010)). אף המותב הנוכחי ביטל אישום לאחר שאישור השפיטה קבע כי התיק נגד השוטרים נסגר מהעדר עניין לציבור, במסגרת ת"פ (של' ב"ש) 3213/09 **מד"י נ' סופר** (13.12.2010).

15. הסניגור המלומד הגיש סיכומים בכתב המשתרעים על 12 עמודים, אשר נראה שהועתקו מתיק אחר בהעדר

כל התייחסות קונקרטית לתיק הנדון. **אין זה ראוי להגיש סיכומים בטענה מקדמית בדרך זו.** בסיכומים מוזכרים מס' פסקי דין מבתי משפט שלום, בהם בוטלו כתבי אישום שעה שתלונות נגדיות שהגישו הנאשמים כנגד שוטרים, נסגרו מהעדר עניין ציבורי, כאשר בתי המשפט ביקרו התנהלות זו של המאשימה וקבעו כי היא מקימה הגנה מן הצדק. אלא שמירב פסקי הדין הללו ניתנו בטרם נקבעו הלכות בעניין בבתי המשפט המחוזיים.

16. לאחר שורה ארוכה של ביטול כתבי אישום, נקבעה הלכה ברורה בערעור שהוגש ע"י המדינה בעניין קנדרו.

ע"פ (מח' חי') 10726-01-11 **מדינת ישראל נ' קנדרו** (24.3.11), היה פסק הדין הראשון בו נהפכה החלטה על ביטול כתב אישום בנסיבות דומות של תלונות הדדיות וסגירת תיק ע"י מח"ש בעילה של העדר עניין ציבורי. בית המשפט המחוזי בחיפה נסמך על שני נימוקים שונים, שדי בכל אחד מהם לחוד כדי לדחות את הבקשה לביטול כתב האישום: **ראשית**, נקבע כי חובת מח"ש לחקור תלונות כנגד שוטרים היא ברורה. אם תלונה לא נחקרת ללא הסבר מניח את הדעת, ניתן להעלות טענות במסגרת ההליך הפלילי. עם זאת, כאשר נשלחו זימונים אל הנאשם והוא לא התייצב למסור תלונה מפורטת במח"ש,

אין לבוא בטענה כנגד גניזת התלונה, אף אם הנאשם לא קיבל את המכתב. יתרה מכך, כאשר נודע לנאשם על סגירת התיק, רשאי הוא להגיש ערר כנגד הסגירה. משלא עשה כן, אין מקום לטעון את הטענות במסגרת ההליך הפלילי. **שנית**, נקבע שאין מקום ליצור זיקה מיידית בין במחדל חקירת השוטרים ובין קיומו של הליך הפלילי כנגד האזרח. הליך פלילי צריך להתברר תוך שמיעת מכלול העדויות והטענות. ביטול כתב האישום עקב אי ביצוע פעולה במח"ש, אינו הסעד הנכון.

17. בית המשפט המחוזי נצרת אימץ את החלטתו של בית המשפט בחיפה בע"פ (מח' נצ') 2658-06-11 **מדינת ישראל נ' אריק טלקר** (13.9.11). גם בית המשפט המחוזי בנצרת סבר, כי אין מקום ליצירת זיקה ישירה בין פעולותיה של מח"ש לבין העמדתו לדין של נאשם (סעיף 26 לפסה"ד). בית המשפט התייחס גם למונח "חוסר עניין לציבור", אשר כולל גם נסיבות של סגירת התיק כתוצאה מחוסר שיתוף פעולה של המתלונן, וקבע כך: **"השימוש במונח חוסר עניין לציבור במקרה כזה, אכן גורם לאי נחת, שכן קשה לתאר מקרים בהם אין עניין לציבור לאתר שוטרים האמונים על שמירת החוק, אשר אינם מבצעים את תפקידם בדרך ראויה ומפעילים סמכויות שניתנו להם בדין בדרך לא חוקית... (ואולם בענייננו) הוברר כי למעשה אין בסגירת תיק החקירה נגד השוטרים המעורבים, הבעת עמדה ערכית כלשהי של מח"ש לגבי חשיבות החקירה, או נסיון לחפות על מעשיהם של שוטרים שכשלו... (בנסיבות אלה) אי מיצוי חקירה נגד שוטר ע"י מח"ש, איננה צריכה להשליך על בירור ההליך הפלילי..."** (פסקאות 33-36 לפסה"ד).

18. בית המשפט המחוזי בירושלים נקט בדרך דומה במסגרת ע"פ 35419-05-11 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נ' טל** (11.10.2011). נקבע בפסק הדין כדלקמן: **"המשיבים אכן התלוננו על הפעלת אלימות נגדם בעת מסירת הודעותיהם במשטרה, שנגבו בסמוך לאחר האירועים מושא כתב האישום, והודעותיהם הועברו לטיפול של מח"ש כנדרש. ואולם, איננו סבורים כי בכך הונח יסוד מספיק לפתיחה בחקירה, במשמעות שמייחסים לה המשיבים, היינו גביית הודעות השוטרים ועדים נוספים. מקובלת עלינו התזה שהובאה מפי בא כוח המערער, כי למח"ש שיקול דעת להחליט בדבר אופן החקירה את מתקבלת בידיה תלונה ראשונית בדבר הפעלת אלימות..."**. יצוין שגם בעניין טל טענו הנאשמים, כמו הנאשם בענייננו, כי לא קיבלו את ההזמנה להגיע לחקירה. למרות זאת נקבע כי בהעדר התייצבות ומסירת גרסה מפורטת, רשאית היתה מח"ש להגיע למסקנה, לפיה בנסיבות העניין אין מקום לפתוח בחקירה כנגד השוטרים. גם בעניין טל ציין בית המשפט, כי השימוש שנעשה במונח "העניין הציבורי" איננו מוצלח, שהרי קיים עניין ציבורי מובהק, בבירור בתלונות של אזרחים על אלימות שהופעלה כלפיהם על ידי המשטרה. עם זאת, תוכנו הכולל של המכתב מבהיר מדוע לא נמצאה הצדקה לפתוח בחקירה כנגד השוטרים.

19. שלושה פסקי דין אלה משלושה בתי משפט מחוזיים שונים, למעשה קבעו הלכה בניגוד לביטולי האישום של בתי משפט השלום, לרבות המותב הנוכחי.

20. הסניגור המציא פסק דין אחד מבית המשפט המחוזי בירושלים, בו נתקבלה עמדה שונה וביטול האישום נותר

על כנו - ע"פ (מח' י-ם) 10645-02-14 **מדינת ישראל נ' גל ממן** (28.5.14). פסק דין זה חורג ממגמת הפסיקה כפי שנקבעה בשלושת פסקי דין הקודמים, בעניין קנדרו, טלקר ועומר טל. ייתכן שהאבחנה נעוצה בכך שבעניין ממן, הוגשו תלונות מפורטות למח"ש, התיק נסגר בעילה של "חוסר עניין לציבור", ואחת מהנאשמות גם הגישה ערר אשר נדחה (פסקה 3 לפסה"ד). קשה להבין מה הביא הרכב זה לסטות ממגמת הפסיקה המחוזית שצוינה לעיל. בית המשפט אבחן את הלכת קנדרו בכך שבעניין קנדרו: **"הסיבה לאי החקירה נעוצה היתה באי התייצבות המתלוננים במח"ש"** (פסקה 21 לפסה"ד).

יודגש כי גם בענייננו זו היתה הסיבה. עיקר הביקורת בפסק הדין היא על התנהלות המאשימה, אשר ביקשה להוסיף ראיות שלא הוצגו בפני בימ"ש קמא, ומכאן דחיית הערעור בניגוד לשלושת פסקי דין האחרים. בית המשפט מתייחס למועד העלאת הטענה של הגנה מן הצדק, וקובע כי יהיו מקרים בהם כבר בפתח ההליך ניתן יהיה לדון בטענה ולקבלה. בשולי פסק הדין ציין בית המשפט: **"אילו היה נטען ע"י המערערת כבר בערכאה הדיונית, כי נערכה בדיקה ראשונית בעניין תלונתן של המשיבות, ואילו היו מוצגים נימוקי סגירת התלונה במח"ש - ייתכן כי פני הדברים היו שונים"** (פסקה 28 סיפה לפסה"ד). בענייננו, כעולה מנ/2 בחנה מח"ש את התלונה בכובד ראש, והגיעה למסקנה כי אין מקום לפתוח בחקירה לנוכח שיקולים המפורטים במכתב.

21. **מן הכלל אל הפרט** המשטרה העבירה למח"ש את ההודעה שנגבתה מהנאשם, בה טען כי הוא הוכה על ידי שוטרים. מח"ש לא ישבה בחיבוק ידיים, אלא שלחה מכתב לנאשם, לפי הכתובת אותה ציין בהודעתו במשטרה, בה הוזמן להגיש תלונה. הוסבר לנאשם במכתב, שאם לא יתייצב למסור תלונה מפורטת תוך 30 יום, לא תמשך החקירה. **לדעתי, מתלונן שיש לו תלונה על מעשה פלילי שבוצע כלפיו, לא יכול לשבת בחיבוק ידיים, ואז לבוא בטרפוניה נגד הרשות החוקרת. גם אם הנאשם לא קיבל את המכתב האמור שנשלח לכתובתו, יכול היה לגשת מיוזמתו למח"ש ולהגיש תלונה, או לפחות לברר מה עלה בגורל הדברים שמסר למשטרה והועברו למח"ש.**

22. רק לאחר הגשת כתב האישום "נזכר" הנאשם בתלונתו הקודמת, ופנה באמצעות ב"כ באותה עת, עו"ד מיכל אופיר, למח"ש. מח"ש לא דחתה את הפניה כלאחר יד. כעולה מהמכתב השני, מח"ש בדקה את התלונה בכובד ראש, והחליטה כי אין מקום לפתיחה בחקירה פלילית. יודגש כי אין מדובר בסגירת התיק בתום החקירה בעילה של "חוסר עניין לציבור". מדובר בהחלטה של רשות חוקרת, לפיה החומר שהוגש בפניה לא מצדיק פתיחה בחקירה פלילית. ההחלטה מנומקת ומפורטת, נאמר בה כי המסקנה התקבלה לנוכח שורה של שיקולים, בהם גם חלוף הזמן מאת האירוע ועד להגשת התלונה. הנאשם אף הופנה להגשת ערר, אם ברצונו להשיג כנגד ההחלטה.

23. אכן, במכתב שנשלח לתובעת נאמר שהתיק נסגר "משיקולים של עניין לציבור". עיון במכתב המפורט שנשלח לנאשם ולב"כ מלמד כי אין מדובר בסגירת התיק מחוסר עניין לציבור, אלא בהחלטה שלא לפתוח

בחקירה. כפי שציינתי לעיל, בתי המשפט כבר אמרו כי **מדובר בניסוח לקוי ולא מתאים**, ועל המחלקה לחקירות שוטרים להתנסח ביתר דיוק, אולם אין בכך כדי להביא למסקנה שונה.

24. תמים דעים אני עם הסניגוריה, כי קיים עניין ציבורי של ממש בחקירת תלונות של אזרחים כי הותקפו ע"י שוטרים. ויודגש - רשות שהגיעה אליה תלונה לגבי עבירה חייבת לחקור בעבירה (ר' סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). עוד יצוין כי סעיף 62 לחסד"פ, אשר בא כהמשך לסעיף 59 הנ"ל, קובע כי אם ראה תובע שהועבר אליו חומר חקירה, כי הראיות מספיקות להגשת אישום, יעמיד את הנאשם לדין, זולת אם סבר שאין במשפט עניין לציבור. מכאן שהמחוקק קבע שתי עילות לסגירת תיק: העדר ראיות מספיקות ועניין ציבורי. לטעמי, **על הרשות להבהיר היטב באיזה משתי העילות נסגר התיק.**

25. בענייננו, מהמכתב מיום 24.12.14 **ת/2**, עולה בבירור כי התיק לא נסגר מהעדר עניין ציבורי, שהרי יש עניין ציבורי רב בחקירת תלונה של אזרח הטוען שהוכה ע"י שוטר. התיק נסגר לאחר עיון בכלל החומר הראיתי שהיה בו, ובעיקר התלונה המאוחרת, אשר שכנעו את מח"ש, על יסוד חומר החקירה שבתיק, כי אין מקום להרחבת החקירה. בנסיבות אלה, הניסוח של המכתב ללשכת התביעות, **ת/3**, לפיו התיק נסגר "משיקולים של עניין ציבורי", הוא ניסוח לקוי ולא מדויק. על מח"ש לעמוד על ניסוח מדויק בהתאם לחלופות הקבועות בחוק סדר הדין הפלילי.

26. בענייננו, מעיון בכלל הראיות, ובעיקר מכתבי מח"ש לנאשם (להבדיל מהמכתב השגוי לתביעות), אין בהחלטה על גניזת התלונה כל אמירה מקוממת, שנאמרה בחלק ניכר מאישורי השפיטה בכתבי האישום שבוטלו, לפיה "אין עניין ציבורי" בחקירת תלונתו של הנאשם נגד השוטרים. בענייננו קיימת הכרעה שלטונית של רשות תביעה, לאחר בחינה של חומר החקירה, כי אין בראיות כדי להצדיק פתיחה בחקירה, לנוכח מכלול נסיבות האירוע, בהן האיחור בהגשת תלונה מפורטת.

27. הנאשם גם רשאי היה להגיש ערר כנגד ההחלטה. ערר לא הוגש, ובמסגרת הליך זה מתבקשת למעשה תקיפה עקיפה של החלטת הסגירה, ואף זהו שיקול משמעותי נגד קבלת הטענה המקדמית.

28. כאמור במבוא, יש ממש בטענת הסניגור המלומד, כי בניגוד לעבר, היום אין ההגנה מן הצדק נוגעת רק למקרים קיצוניים של התנהגות שערורייתית, ודי בהתנהלות מקוממת הפוגעת בעקרונות של צדק והגנות משפטית בסיסית, ומעוררת בכל לב תחושת אי נוחות מקיומו של ההליך הפלילי. למרות זאת, בנסיבות הקונקרטיות של התיק הנוכחי, לא מצאתי כי ההגנה הרימה את הנטל המוטל עליה, להוכיח כי התנהלותה של המאשימה פגומה, באופן כזה המחייב ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, נוכח מכלול הנסיבות: הנאשם לא עשה דבר על מנת לקדם את תלונתו במח"ש; הנאשם לא פנה להגיש תלונה מפורטת, כנדרש הן מהמכתב שנשלח אליו והן מהשכל הישר; הנאשם הגיש את התלונה המפורטת באיחור ניכר ורק לאחר שכתב האישום כנגדו הוגש; מח"ש בחנה את כל החומר שבפניה והגיעה למסקנה שאין מקום לפתוח

בחקירה פלילית. הודעה נשלחה לנאשם ולסניגורית, אולם הנאשם לא הגיש ערר כנגד ההחלטה כזכותו על פי דין.

29. כלל הנסיבות האמורות הביא אותי למסקנה, לפיה אין מקום לביטול כתב האישום בשלב זה מחמת הגנה מן הצדק. יחד עם זאת, בסיום התיק לאחר שמיעת כל הראיות לגופן, יוכל הנאשם להעלות שוב טענה זו אם יתבררו נתונים עובדתיים נוספים.

30. לנוכח האמור בסעיפים 23-25 להחלטה, המזכירות תעביר העתק ההחלטה לעיון ראש מח"ש.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015 במעמד הצדדים.